

ת"פ 45489/08/16 - מדינת ישראל - משרד הכלכלה נגד מ.יעדים שירותי ניהול, אחזקה, ניקיון, שמירה בע"מ, מיכאל אביגדור

בית דין אזורי לעבודה בחיפה

ת"פ 45489-08-16

12 נובמבר 2018

בפני: כב' השופטת דניה דרורי

מדינת ישראל - משרד הכלכלה
ע"י ב"כ: עו"ד יצחק ששון

המאשימה:

-

1. מ.יעדים שירותי ניהול, אחזקה, ניקיון, שמירה בע"מ
2. מיכאל אביגדור
ע"י ב"כ: עו"ד סלבה פיקוס

הנאשמים:

החלטה

(בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק)

עובדות כתב האישום וההליך עד כה

1. כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות על פי חוק העסקת עובדים על ידי קבלן כוח אדם, התשנ"ו-1996 (להלן - **חוק העסקת עובדים**).

בהתאם לנטען בכתב האישום, הנאשמת 1, שהיא חברה פרטית שתחום עיסוקה העיקרי בניהול ואחזקת בניינים, התקשרה עם חברה בשם שער הטכניון בע"מ, (להלן - **החברה** או **מקבלת השירות**) בהסכם לאספקת שירותי ניקיון בפרויקט מגורים בחיפה. כן נטען שבין החודשים 7/14 עד 2/15 סיפקה הנאשמת 1 שירותי ניקיון לחברה, ולצורך כך העסיקה 3 עובדים על-פני תקופות שנמשכו בין 11 ל-18 חודשים.

על-פי הנטען בכתב האישום בעשותה כן פעלה הנאשמת 1 בניגוד להוראות חוק העסקת עובדים, לאחר שסיפקה שירותי ניקיון והעסיקה עובדים מבלי שהיה ברשותה רישיון מאת שר הכלכלה לפעול כקבלן שירות ניקיון כנדרש בחוק. האישום כנגד הנאשם 2 הוא מכח היותו נושא משרה בנאשמת 1, ובטענה כי לא פיקח ולא עשה כל שניתן למניעת ביצוע העבירות על ידי הנאשמת 1.

2. עוד במסגרת הישיבה שהתקיימה בפני כב' השופטת נעים דיבנר ביום 28.11.16, עתרו הנאשמים

לביטול כתב האישום בטענה של אכיפה בררנית. הנאשמים טענו כי הגשת כתב אישום כנגדם מקום בו לא ננקטים הליכים כנגד החברה מקבלת השירות - מהווה משום אכיפה בררנית. בדיון מאותו מועד עלה כי כנגד החברה מקבלת השירות הוגש אמנם כתב אישום אלא שלאור קשיים ראייתיים הוחלט להגיע עמה להסדר בהתאם לסעיף 67 ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן - **חסד"פ**).

הטענה בדבר אכיפה בררנית נדחתה בהחלטת כב' השופט נעים-דיבנר מיום 28.11.16, בין השאר בנימוק שהעבירה שיכולה להיות מיוחסת למקבל השירות שונה מזו המיוחסת לנותן השירות כדוגמת הנאשמת 1 כאן, ולפיכך אין לראות בנקיטת צעדים כנגד אחת ולא כנגד השניה משום אכיפה בררנית, וזאת ביתר שאת מקום בו מסתבר כי הוגש כתב אישום גם נגד מקבלת השירות.

3. בהמשך, ולאחר עיכובים שונים בבירור ההליך בשל בקשות הנאשמים לעיון בחומרי חקירה ובמסמכים הקשורים בהסדר מותנה שנערך עם מקבלת השירות - עתרו הנאשמים שוב לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק. בבקשה הנוכחית נטען, בין השאר, כי אי הגעה להסדר מותנה עם הנאשמים, בשונה ממה שנעשה עם מקבל השירות, מהווה משום אכיפה בררנית.

בהחלטה מיום 18.10.18 קבעתי ש"ככל שהבקשה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק מתייחסת לטענת האכיפה הבררנית, הרי שהבקשה נדחתה כבר בהחלטת כב' הרשמת מיכל נעים דיבנר ביום 28.11.16." עוד נקבע באותה החלטה כי יש לדון בבקשה לביטול כתב האישום אך ורק בהתייחס לטענה כי המאשימה פעלה בניגוד לנהלים שהוגשו בדיון ובהתייחס לטענה כי היה על המאשימה להגיע להסדר מותנה כפי שעשתה עם מקבלת השירות.

טענות הנאשמים

4. הגשת כתב אישום בעניינם מנוגדת לנהלים פנימיים של המאשימה, שמהם יש ללמוד כי לא היה אמור להיות מוגש כלל כתב אישום כנגדם או לחילופין היה אמור להסתיים בהסדר, והם:

א. נוהל קביעת סדר עדיפויות מעודכן לטיפול בתיקים האכיפה הפלילית של דיני עבודה מיום 3.2.14 (נ/1; להלן- **נוהל מיום 3.2.14**)

ב. נוהל משרד התמ"ת בדבר הפניית תיקים להליכים פלילים מיום 20.11.12 (נ/2 ; להלן- **נוהל מיום 20.11.12**);

ג. נוהל הנחיות תביעה פלילית - סגירת תיק בהסדר מיום 10.3.16 (נ/3; להלן- **הנחיות סגירת תיק בהסדר**).

5. הנאשמים טוענים כי בהתאם להנחיות סגירת תיק בהסדר, וכפי שניתן ללמוד מהנהלים, המאשימה

היתה אמורה להציע לנאשמים הסדר דומה בדומה לזה שנערך עם מקבל השירות, אלא שבעניינם המאשימה עומדת על בירור ההליך.

הנאשמים טוענים כי העבירה נושא כתב אישום היא עבירה "דו-צדדית", הן של נותן השירות והן של מקבל השירות ולכן אין כל טעם ענייני שימנע מהמאשימה להגיע להסדר עם הנאשמת, הגם שהעונש הקבוע בחוק למקבל השירות חמור פחות מזה הקבוע לצד העבירה של נותן השירות.

6. הנאשמים טוענים כי המאשימה התנהלה באופן לא סביר ולא הוגן עת סירבה להגיע להסדר מותנה עם הנאשמים ללא כל סיבה עניינית, והעלתה דרישה כי הנאשמים יצביעו על קיומם של טעמים מיוחדים המצדיקים הסדר מותנה, למרות שדרישת קיומם של טעמים מיוחדים לא מוזכרת בהנחיות סגירת תיק בהסדר.

עמדת המאשימה

7. אשר לנהלים מהתאריכים 3.2.14 ו- 20.11.12 נטען כי אלה אינם רלוונטיים לעבירות בהן מואשמים הנאשמים.

8. אשר להנחיות סגירת תיק בהסדר, מדובר בהנחיות הקובעות תנאי סף מצטברים שיצדיקו הסדר מותנה בהתאם לסעיף 67א' לחסד"פ. הנאשמים אינם עומדים בתנאי הסף שנקבעו בהנחיות (וביניהם משך הזמן בו נמשכת העבירה משאין בידי הנאשמת העדר רישיון קבלן שירותי ניקיון עד היום; אין המדובר בעבירה שמהווה כשל נקודתי; העדר הודאה מצד הנאשמים).

המאשימה הפעילה את שיקול דעתה בשאלה זו באופן ראוי, ולא עלה בידי הנאשמים לסתור את חזקת תקינות המעשה המינהלי בהחלטת המאשימה כרשות מנהלית.

9. באשר לטענה בדבר עריכת הסדר מותנה עם מקבל השירות בניגוד להתנהלות מול הנאשמים - המאשימה ביקשה להסתמך על החלטתה של כב' השופטת נעים-דיבנר, ועל השוני בין העבירות המיוחסות למקבל השירות, שיש לראות בו כמי שנגרר לעבירה, לעומת נותן השירות שהוא בגדר מבצע עיקרי.

10. בתגובה לטענת המאשימה בדבר עמידה בתנאי הסף - טענה המאשימה כי היא מנועה מלהוציא רישיון קבלן שירות בשלב זה, מאחר ולעניין זה קבוע תנאי והוא היעדר הרשעות והליכים תלויים ועומדים כנגד מבקש הרישיון. לפיכך אין מקום להסתמך על אי קיומו של תנאי סף זה הנוגע להימשכות העבירה.

הנאשמים הסכימו כי הנהלים מהתאריכים 3.2.14 ו- 20.11.12 לא חלים על העבירות נושא כתב האישום.

הכרעה

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, אני קובעת כי דין הבקשה להידחות.

11. הטענה העיקרית שביסוד הבקשה היא כי המאשימה נוהגת כלפי הנאשמים באופן מפלה ביחס לחברה מקבלת השירות.

סעיף 67א לחסד"פ מאפשר סגירת תיק כנגד חשוד בהסדר מותנה. הכלי של הסדר מותנה (שנחקק במסגרת תיקון 66 לחסד"פ מיום 2.8.12, ואשר נכנס לתוקפו ביום 2.5.13) נועד לאפשר "התאמה טובה יותר בין חומרת העבירה ונסיבות ביצועה לבין חומרת התגובה החברתית המופעלת נגד העבריין" (כאמור בהצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 61) (הסדר לסגירת תיק מותנית), התשס"ט-2008, ס"ח 416, עמ' 210). במסגרת התיקון לחוק, הוקנתה לרשויות התביעה סמכות לסגור תיק חקירה נגד חשוד בעילה של "סגירה בהסדר", לאחר שהחשוד הודה בעובדות המהוות את העבירה המיוחסת לו והתחייב לקיים תנאים שפורטו בהסדר שנערך עמו (בג"צ 8049/16 לאה אלון נ' פרקליטות המדינה (המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין), (6.3.17)).

סעיף 67א(ב) לחוק קובע כי תובע רשאי להציע לחשוד הסדר אם ראה כי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור. לכן, הסמכות להציע לחשוד הסדר תחת הגשת כתב אישום נגדו הינה סמכות שבשיקול דעתה של התביעה. שיקול דעת זה כפוף לביקורת השיפוטית, בין השאר בשאלות הנוגעות להגנות ויושר, תום הלב, טוהר המידות, ניגוד עניינים וכדומה. הלכה היא כי היקף הביקורת השיפוטית על סבירות ההחלטה המינהלית בהקשר זה הוא מצומצם, שכן בית המשפט אינו "תובע-על" או "יועץ משפטי-על" ולא ימיר את שיקול דעתה של התביעה בשיקול דעתו שלו, ולכן בביקורת הנוגעת להחלטה בדבר העמדה לדין על בית המשפט להפעיל "מידת ריסון כפולה ומכופלת" (בג"צ 5675/04 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועמ"ש (19.8.04)); בג"צ 5699/07 פלונית (א') נ' היועץ המשפטי לממשלה (26.2.08)).

12. בענייננו, לא מצאתי כי קיימת עילה להתערב בשיקול דעתה של המאשימה שהחליטה לנקוט בהליך כנגד הנאשמים כאן או לא להגיע עמם להסדר מותנה. השיקולים הנוגעים למתן משקל שונה לשוני שבין העבירות המיוחסות לנאשמים פה לעומת אלה שיוחסו למקבלת השירות הם שיקולים רלוונטיים ולגיטימיים, במיוחד מקום בו לצד העבירות השונות קבועים גם עונשים שונים, באופן שהעונש הקבוע בצידה של העבירה המבוצעת על-ידי נותן השירות חמור מזה שנקבע לצד העבירה שניתן לייחס למקבל שירות.

לא מצאתי פגם בכך שהמאשימה שוקלת בין מגוון שיקוליה גם את העובדה כי הנאשמים לא עמדו בכל תנאי הסף הקבועים בהנחיות סגירת תיק בהסדר. בהנחיות צוינו 14 תנאי סף מצטברים שקיומם יוכל להצדיק סגירת תיק בהסדר. הנאשמים לא התמודדו בשלב זה עם טענת המאשימה לפיה אין לומר כי מדובר ב"כשל נקודתי" שכן מדובר בהעסקה מתמשכת (על-פני תקופות של בין 11 ל-18 חודשים) של כל אחד משלושת העובדים שפרטיהם נזכרים בכתב האישום. מכאן שלא ניתן בשלב זה לומר בפה מלא כי התקיימו מלוא התנאים המצטברים הקבועים בהנחיות שיצדיקו סגירת תיק בהסדר על-פי הוראות ההנחיות. מכל מקום לא ניתן להגיע

למסקנה כי החלטת המאשימה שלא לערוך הסדר מותנה בנסיבות העניין חורגת ממתחם הסבירות באופן שיצדיק את התערבות בית הדין בדרך של ביטול כתב האישום.

13. לאור האמור, הבקשה נדחית.

דיון לצורך מתן תשובת הנאשמים לאישומים יתקיים ביום 6.2.19 בשעה 9:00.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ט, (12 נובמבר 2018), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.